

עמ"ת 9687/11/14 - מדינת ישראל נגד אבי דנינו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 9687-11-14 מדינת ישראל נ' דנינו(עציר)

בפני כב' השופט ציון קאפח
מדינת ישראל- ע"י ב"כ עו"ד לילי קצב
נגד
אבי דנינו (עציר)- ע"י ב"כ עו"ד משה סוחמי

החלטה

ערר המדינה על החלטת בית משפט קמא, בגדרה שוחרר המשיב בתנאים מגבילים.

נגד המשיב ואחר הוגש כתב אישום (מתוקן) המייחס להם קשירת קשר עם אחר להתפרץ לדירות ולגנוב מתוכן רכוש. לשם קידום הקשר, מי מהשניים או אדם אחר, נהג להגיע לדירות המתלוננים במסווה של שליח, כשבידו סלסלה שהכילה דברי מתיקה, הממוענת למתלוננים, מאדם אותו אינם מכירים. המתלוננים סרבו לקבל את המשלוח, השליח החל לבצע "בירורים טלפוניים" תוך שהוא סורק את הדירה, פונה למתלוננים בבקשות שונות ואגב כך, תוך ניצול שעת כושר, משכפל את מפתח דלת הדירה, בדרך שאינה ידועה.

מאוחר יותר, מתקשר מי מהנאשמים או אדם שלישי לדירת המתלוננים, מציג עצמו כפקיד בדואר ו/או בעירייה, ומודיע להם כי ממתין עבורם שיק וכי עליהם להתייצב מיידית על מנת לאוספו.

לאחר שהמתלוננים עוזבים את הדירה, מתפרצים בני החבורה לדירה, בצוותא חדא, בכך שהם פותחים את דלת הדירה באמצעות המפתח המותאם ונוטלים מתוכה את רכושם של המתלוננים.

אחד עשר אישומים מיוחסים למשיב שעניינם, על פי הקשר הדברים בכל אישום, עבירות של התפרצות למגורים בצוותא חדא, גניבה בצוותא חדא, קשירת קשר לעשות פשע וניסיון התפרצות למגורים, עבירות על פי הסעיפים 406(ב)+29(א), 384 + 29(א), 499(א)(1) ו-406(ב) + 29(א) + 25, הכל לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

המעשים המיוחסים למשיב בוצעו בחודשים אפריל, מאי ויוני 2014. האישומים מתפלגים כדלקמן: 7 התפרצויות ו-5 ניסיונות התפרצות.

שללם של הנאשמים מנה כ-286,000 ₪ בכסף מזומן ומטבע זר ותכשיטים. יודגש כי נגנבו תכשיטים רבים נוספים

שערכם לא ידוע.

בד בבד, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

הבקשה נסמכה על ריבוי העבירות, התחכום, ניצול ציני ואכזרי של קורבנות תמימים- קשישים בעיקר- והעבר הפלילי המכביד של המשיב. כן צוין בבקשה כי המשיב ביצע המיוחס לו בשעה ששני מאסרים על תנאי **חבי הפעלה**, בני 12 חודשים כל אחד, מרחפים מעל ראשו.

עוד הדגישה התביעה בבקשה כי בין שני הנאשמים בתיק זה קיימת היכרות מוקדמת רבת שנים. השניים הורשעו בעבר בביצוע עבירות דומות, אף זאת על פי שיטת ביצוע זהה.

בדיון שנערך בבית משפט קמא נקבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית ישירה לארבעת האישומים הראשונים. באשר ליתר האישומים, הראיות מבוססות **"על שיטה שצריך יהיה לבססה במסגרת הבאת ראיות בתיק העיקרי"**. ראה החלטת כב' השופטת בן ארי מיום 15.8.14.

בית משפט קמא הורה על קבלת תסקיר מעצר.

לאחר קבלת שלושה תסקירים, הורה בית משפט קמא על שחרור המשיב בתנאים מגבילים.

מכאן ערר המדינה.

ב"כ המדינה טוענת כי בית משפט קמא לא נתן משקל מתאים למסוכנות הניבטת מהמשיב, נוכח הנסיבות, העבר המכביד והתסקירים עצמם.

ב"כ המשיב טען כי להרשעות הקודמות לא צריך להיות משקל במכלול האיזונים הצריכים להחלטה זו. לשיטתו, מקומו של שיקול זה הינו להליך העיקרי במסגרת גזר הדין. עוד הדגיש הסנגור כי יש ראיות לכאורה לארבעת האישומים הראשונים בלבד. הפרקליט הנכבד חתם טיעונו בכך שתנאי השחרור, כפי שנקבעו על ידי בית משפט קמא, ובהם ניתוק מטלפון, מחשב ופיקוח אנושי ואלקטרוני, יפיגו מסוכנות המשיב.

דין

על ראשון ראשון ואחרון אחרון.

לטובת המשיב אני מוכן לצאת מתוך הנחה כי לשון בית משפט קמא הייתה ברורה באשר לקיומה של תשתית ראייתית לארבעת האישומים הראשונים בלבד.

האישום הראשון מספר כיצד הגיע המשיב לביתם של זוג קשישים, **בשנות ה-80 לחייהם**, ובשיטה המתוארת לעיל, העתיק את מפתח דירתם, הוציאם בתואנות שווא מהבית וגנב תכשיטים בשווי של כ-60,000 ₪.

האישומים השני והשלישי מספרים על ניסיונות התפרצות לדירת קשיש **בשנות ה-80 לחייו** ולדירה אחרת. ניסיון ההתפרצות לא עלה יפה משום שהדלת לא נפתחה.

האישום הרביעי עניינו התפרצות לדירת מגורים, באותה שיטה, שבעליה נמצא **בשנות ה-70 לחייו**. מהדירה נגנב כסף מזומן בסך 1500 ₪.

התסקירים

בתסקיר מיום 21.09.14, נדרשה קצינת המבחן לנסיבותיו האישיות של המשיב ועברו. קצינת המבחן הגדירה את המשיב כבעל "גישה מניפולטיבית, תוך עיסוק בהצדקות לבחירותיו העברייניות". המשיב הסביר לה כי שינה אורח חייו עם שחרורו ממאסר לפני שנתיים. קצינת המבחן, ולא באורח פלא, קבעה כי קיים פער בין הצגתו העצמית כאדם שערך שינוי ממשי באורח חייו לבין הסתבכותו הנוכחית ועמדותיו. להערכתה, אופי העבירות מצביע על קיומם של קשרים שוליים בתכנון ואלמנטים של מרמה. לפי שלסנקציות המשפטיות שהוטלו עליו בעבר אין השפעה ממתנת ומרתיעה עבורו, הגיעה קצינת המבחן למסקנה כי קיים סיכון להישנות ביצוע העבירות.

התסקיר נחתם בקביעה כי נוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב והיעדר חלופה מתאימה, אין היא ממליצה על שחרור המשיב.

בית משפט קמא דחה הדין לשם בחינת חלופות נוספות.

התסקירים הנוספים מיום 21.09.14 ומיום 28.10.14, בחנו חלופות נוספות עד אשר בית משפט קמא סמך ידיו על קביעות התסקיר האחרון אשר המליץ על שחרור המשיב לחלופה שהוצגה בפניו.

יודגש כי בקביעת המסוכנות לא חל כל שינוי.

לצערי, אני סבור כי באשר לאומדן מסוכנות המשיב די ללמוד מהרשעותיו הקודמות ומהתנהלותו עד עתה.

עיון בגיליון ההרשעות הקודמות מגלה כי המשיב נדון לתקופות מאסר המצטברות לכדי מספר שנים לא מועט, כאשר הארוכה שבתקופות המאסר עומדת על 75 חודשים! ממאסר זה שוחרר המשיב בחודש יולי 2012.

המשיב ידע, בעבר הלא רחוק, טעמים של מעצרים עד תום ההליכים. בשנת 2007 נעצר עד תום ההליכים במסגרת ב"ש

4381/07 בית משפט השלום בכפר סבא. בחלוף 9 חודשים שוחרר למעצר בית בהוראת בית המשפט העליון במסגרת דיון על פי סעיף 62 לחוק המעצרים. הוא, שקיבל את חירותו לאחר חודשי מעצר ארוכים, מיהר ורמס ברגל גסה את הוראות בית המשפט. **המשיב הפר ההוראה חוקית בכך שיצא מהדירה בה היה אמור להימצא בתנאי מעצר בית, על מנת לסייע לשניים אחרים בביצוע התפרצות לדירה אחרת באותו בניין! כך מצא עצמו בשנית עצור עד תום ההליכים, במסגרת ב"ש 2149/08 ת"פ 1793/08 בית משפט השלום באשדוד.**

למשיב שלל הרשעות קודמות, החל משנת 1994, בגין קשירת קשר לביצוע פשע, שוד, עבירות גניבה, התפרצות לדירה, זיוף ועוד, אז נדון ל-6 חודשי מאסר. בנובמבר 1999 נגזר דינו של המשיב ל-26 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של סחיטה באיומים, גניבה ועוד. במאי 2005, נדון ל-23 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת סכין, התפרצויות לדירה ועוד. בחודש יולי 2009 נדון המשיב ל-75 חודשי מאסר בפועל בגין שלל עבירות ובהן התפרצויות לדירה בצוותא, קשירת קשר לביצוע פשע ועוד. את מסכת ההרשעות חותם ההליך מבית משפט השלום באשדוד ביום 6.8.09. בית המשפט גזר על המשיב 20 חודשים מאסר בפועל

התיק בגינו נדון המשיב למאסר בפועל בן 75 חודשים- ת"פ 2555-07- בית משפט השלום בכפר סבא, מגולל סיפורן של התפרצויות לדירות מגורים בתחבולה ובמרמה. המשיב, **שהיה מגובס ברגלו**, לכאורה, פנה באופן אקראי לקטינים בבתי ספר וביקש מהם מפתח, בטענה שעליו לחזק בורג רופף בקביים. הקטינים נעתרו לו והוא ניצל את ההזדמנות והטביע את מפתחות דירותיהם בפלסטלינה. המשיב הוסיף וברר מפי הקטינים כתובות דירות המגורים, טלפון, שמות ההורים ועוד. לאחר מכן שכפל המפתחות, הרחיק את ההורים או הקטינים מביתם בתואנות שווא ופרץ לדירות. המשיב אף הגדיל לעשות כאשר באחד המקרים זימן קטין ששהה בדירתו למסירת עדות בקשר לאירוע כלשהו, הקטין סרב, המשיב ביקש את פרטי הטלפון של אמו, **התקשר לאם, התחזה כרכז חברתי של השכבה והצליח לשכנעה שעדות הבן חיונית**. לאחר שהקטין עזב את הדירה, התפרץ המשיב לדירה וגנב רכוש.

אין מקום להאריך ולהכביר מילים באשר למסוכנות המשיב. למרבה הצער, מתגלה תמונה קשה של איש מרמה ותחבולה אשר דבר אינו מונע בעדו מלשוב ולבצע עבירות התפרצות בדפוס פעולה זהה. לא היה במאסרים ממושכים - **תקופה המצטברת כדי 11 שנים!** - או מאסרים על תנאי, להניא אותו מביצוע עבירות חוזרות.

אין בנמצא חלופת מעצר אשר תפיג את מסוכנותו. יש לשוב ולהפנות לעיל כי גם ממקום מעצר בית, התפרץ לדירת מגורים באותו בניין.

אשר על כן, אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

ניתנה והודעה היום י"ט בחשוון תשע"ה, 12.11.14, במעמד הצדדים.

